

libet suos ratione originis, sive domicili subditus Clericus quoscumque ab alienis Episcopis quavis auctoritate, etiam cum suis commendatiis literis promouere, nedum ad formam Conc. Trid. supradicti *ress. 14. cap. 3. de reformat.* quoad scientiam examinare valeat, verum etiam Ordinum eis collatorum testimoniales litteras, gratiam tamen, recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos presentis constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti ei magis beneviso ad docendum de ejusmodi adimplemento, ita ut quos eo termino elapso id minime praestitisse compererit, & susceptorum Ordinum exercitio, & si ita, & quamdiu ei expellere videbitur, suspendere, illisque, ne in altari, aut in aliquo Ordine ministrent, interdicere possit.

§. 15. Ita vero praemissa omnia, & singula perpetuo, ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si quid in iisdem praemissis, seu eorum aliquo secus fiat, Ordinarius quidem a collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus poenis pro modo culpae nostrae, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subiacet.

§. 16. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & suosque plenarios, integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditorum, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis praefatos Nuntios, aliosve quoslibet quocumque praesentia, & potestate fungentes, & functiones, & sublati eis, & eorum cuilibet quavis auctoritate, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, ac quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogationibus, aliisque efficacibus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu sub aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem praesentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 18. Volumus autem, ut praesentes litterae in valibus Ecclesiae Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicutae publicatae, & affixae omnes, & singulos, quos illic concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatae fuissent.

§. 19. Quodque eorumdem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in

dignitate ecclesiastica constituta munitis, eadem praesens fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forte exhibitae, vel ostensa.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decretorum, declarationis, voluntatis, statuti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, pridie Nonas Novembris, Pontificatus nostri anno quarto. B. Card. Prodatarius. J. F. Card. Albanus. Visa de Curia J. Sacripantes. D. Ciampinus. Loco Plumbi.

Ut quis ordinari possit ab alieno Episcopo ratione beneficii in ejus diocesi obtenti, requiritur, quod beneficium sit ibi revera obtentum, & pacifice ab Ordinario possessum. Sic expresse statutum est in dicta constitutione *Speculatores* §. 8. Item requiritur, quod tale beneficium, detractis oneribus, per se sufficiat ad congruum Clerici sustentationem, adeo ut non possit defectu fructuum ejus suppleri per adjectionem patrimonii *cit.* §. 8. Item requiritur, quod Ordinandus ante ordinationem obtineat testimoniales litteras proprii Episcopi, tam originis, quam domicili, super suis natalibus, etate, moribus, & vita, & eas exhibeat Episcopo Ordinanti in actis illius curiae conservandas; *Ibid.* §. 7. Insuper requiritur, quod Episcopus sic ordinans, tam de praedictis testimonialibus literis, quam de reddito beneficii hujusmodi expressam in consuetis collatorum Ordinum attestationem mentionem faciat; *Ibid.* §. 8. in fine.

Ut quis fiat subditus Episcopi, & ab ipso ordinari possit ratione originis, requiritur, ut naturaliter ortus sit in ea diocesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturae, vel cujusvis alterius temporalis morae, seu permanentiae ejus patris in illo loco; quo casu nullatenus ejusmodi fortuita natalitas, sed vera tantum, & naturalis patris origo erit attendenda; *Ibid.* §. 9. Si quis autem tanto temporis spatio in eo loco, in quo ex accidenti, ut praemittitur, natus est, moram traxerit, ut poterit ibidem canonico aliquo impedimento liberari, tunc etiam ab Ordinario ejus loci litteras testimoniales, ut supra, obtinere debet, & illas praesentare Episcopo ordinanti per eum in collatorum Ordinum testimonio recensendas; *Ibid.* §. 9. in fine. Si vero pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiu, ac eo animo permanserit, ut inibi vere domicilium de jure contraxerit, tunc non origo patris, sed domicilium per patrem legitime, ut praefertur, contractum, pro ordinatione ejusdem filii attendi debet; *Ibid.* §. 10.

Origo matris quoad receptionem Ordinum non attenditur, quia filius sequitur solummodo originem patris, & non matris; *leg. Filius 3. Cod. de Municipibus, & Originariis.* Si autem filius sit illegitimus, tunc si super defectum natalium dispensatus ad Ordines recipiendos, debet attendi origo matris, & non patris, quia filii illegitimi sequuntur matrem, ejusque originem *leg. Cum legitime 19. ff. de statu hominum leg. Municipem 1. §. final. ff. Ad Municipalem, & leg. Eius qui 19. ff. eodem.* Expositus tamen, cujus parentes ignoranter, potest ordinari in diocesi, in qua, ut supra, naturaliter ortus est. Vel si de hoc constare nequeat, potest ordinari in diocesi loci, ubi expositus est. Stephanus Gratian. *discept. forens. cap. 75. num. 12.* Mandol. de etate *minor. cap. 1. a num. 22.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. part. 2. allegat. 4. num. 17.* cum aliis ibi citatis, Reiffenstuel *lib. 1. decretal. tit. 11. num. 93.* & alii passim.

Ut quis fiat subditus Episcopi, & ab ipso ordinari possit ratione domicili, requiritur, quod illud adeo stabiliter constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, vel majorem rerum, ac bo-

bonorum suorum partem cum instructis aedibus in loco hujusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis superque suum perpetuo ibidem permanendi animum demonstraverit; & nihilominus ulterius utroque casu se vere, & realiter animum hujusmodi habere jurejurando affirmet; *cit.*

21. Verum enim domicilium, non nuda voluntate, & assertionem, sed animo, & facto simul constituitur, textu expresso in *leg. Domicilium 20. ff. Ad municipalem, ibi: Domicilium re, & factio transferitur, & non nuda contestatione.* Ubi Glossa inquit: *Factio subintellige, & animo; nam hoc duo sunt necessaria.* Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

22. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

23. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

24. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

25. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

26. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

27. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

28. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

29. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

30. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

31. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

32. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

33. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

34. Nam hoc duo sunt necessaria. Unde domicilium contrahitur animo permanendi, videlicet perpetuo in tali loco, alioquin enim non contrahitur domicilium, ut *leg. Postliminii 5. ff. de captivo, leg. Eius, qui manumisit, §. Celus ff. Ad municipalem.* Hic si quis inhabitat locum animo inde recedendi, non contrahit ibi domicilium, quamvis mille annis ibidem habitet. *Menchius lib. 2. de Arbitrariis Judic. cap. 86. num. 7.* Barbosa de officio *& potest. Episcop. p. 2. allegat. 4. num. 25.* Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. p. 5.

so jure suspensi sunt, donec suo proprio Episcopo visum fuerit. Sic expresse Concil. Trid. *loc. cit.* Et ipse Episcopus Titularis Ordines conferens, seu Pontificalia exercens sine licentia Ordinarii diocesani, est suspensus per annum ab usu Pontificalium. Sic expresse Concil. Trid. *loc. cit.*

Litteras dimissorias pro Ordinibus ab alieno Episcopo recipiendis, ultra Romanum Pontificem, qui eas concedere potest pro omnibus ordinandis totius orbis, potest quilibet Episcopus concedere suis subditis, sive is sit Episcopus originis, sive domicili, sive beneficii, testu expresso in *cap. Cum nullus 3. de temporibus Ordin. in 6.* Qui enim potest ordinare, potest etiam dimissorias ad Ordines dare. Glossa *ibi verb.* Oriundi; *arg. cap. Postest 68. de Regul. Jur. in 6. ibi: Potest quis per alium, quod potest facere per seipsum.* Et eadem ratio potest etiam Episcopus dimissorias concedere suo familiari triennali, sicuti etiam posse ipsas dimissorias concedere Cardinales suis familiaribus triennalibus, declaravit Sac. Cong. *Conc. 21. Jan. 1602.* ut restantur Sellius in *Sacris canonibus, cap. 19. n. 3.* & Barbosa in *Trid. ress. 23. cap. 9. n. 3.* In supradictis omnibus tamen semper est servanda dispositio Innocentii XII. in cit. const. *incip. Speculatores: supra adducta n. 11.*

Vicarius Generalis Episcopi non potest dimissorias concedere, nisi Episcopo absente, seu si presente, id ei concedente; alioquin enim ad hoc se non extendit ejus officium; *cap. Cum nullus 3. §. Inferiores, de temp. Ord. in 6.* ubi late Glossa in *expositione casus, Aloysius Riccius in praxi aurea part. 3. res. 232. n. 1. §. seq. Reiff. loc. cit. n. 125.* Barb. de officio *& potest. Episcop. part. 2. alleg. 7. n. 9.* cum communi aliorum.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

Vicarius Generalis Episcopi non potest dimissorias concedere, nisi Episcopo absente, seu si presente, id ei concedente; alioquin enim ad hoc se non extendit ejus officium; *cap. Cum nullus 3. §. Inferiores, de temp. Ord. in 6.* ubi late Glossa in *expositione casus, Aloysius Riccius in praxi aurea part. 3. res. 232. n. 1. §. seq. Reiff. loc. cit. n. 125.* Barb. de officio *& potest. Episcop. part. 2. alleg. 7. n. 9.* cum communi aliorum.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

Vicarius Capitularis, sede vacante, non potest infra annum à die vacationis computandum dimissorias concedere, praeterquam illi, qui alicujus Beneficii recepti, vel recipiendi ratione arctatus fuerit; aliis Vicarius Capitularis contraveniens, ecclesiastico subiacet interdicto; & sic ordinari, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo privilegio clericali praesertim in criminalibus gaudent. In majoribus vero ab executione ordinum, ad beneplacitum futuri Praelati, sunt ipso jure suspensi. Sic expresse Concil. Trid. *ress. 7. cap. 10. de reformat.* Quamvis enim Concilium ibi nominet *Capitulum contraveniens*, tamen quia Capitulum infra oct. dies post mortem Episcopi tenetur constituere Vicarium, juxta praescriptum ejusdem Concilii *ress. 24. de reformat. cap. 16.* non potest amplius, electo Vicario, ejusmodi dimissorias concedere per seipsum, sed solum per suum Vicarium Capitularem. Unde Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neapolitana 12. Jan. 1604.* declaravit, dimissorias concedere tam arctatis intra annum, quam non arctatis post annum à die vacationis sedis, non ad Capitulum, sed ad Vicarium Capitularem omnino spectare. Vicarius enim Capitularis privative, & non cumulative quoad Capitulum jurisdictionem obtinet, ut declaravit ead. Sac. Cong. Episcop. & Regular. in *Neriton. 17. Septemb. 1655.* & in *Hydruntina 1. Octobris ejusdem anni 1655.* Et hoc etiam Capitulum illum, constituit, & elegisset cum tali, aut alia restrictione, & limitatione facultatis, cum Capitulum non possit in electione Vicarii aliquid sibi reservare, nec potestatem electi coarctare, ut saepe saepe respondit Sac. Cong. Episcop. & Regular. & signanter in *Cajerana 20. Octobris 1567. in Regiensi 26. Julii 1595. in Brundusina 8. Maji 1606. in Salernitana 16. Junii 1628. in Tuder. 11. Decemb. 1654.* apud Monacell. *tom. 1. tit. 1. form. 2. num. 16.* Vide *verb.* Capitulum *art. 3. num. 62. & 63.* Hic tamen addenda, & attendenda sunt duae sequentes Epistolae, ut sequitur.

EPISTOLA.

Qua Nuntio Apostolico in Regno Neapolitano jussu Summi Pontificis mandatur, ut omnibus Vicariis Capitularibus ejusdem Regni Pontificio nomine inibeatur, ne literas dimissorias pro prima clericali tonsura, aliisque Ordinibus cuiusque concedant, tametsi annus a die vacationis Ecclesiarum elapsus sit, absque speciali facultate Sacr. Congr.

LA Santità di Nostro Signore ha ordinato d'ingiungere a V. S. affinché con Lettera Circolare proibisca in nome della Santità Sua a tutti li Vicari Capitolari di coteso Regno il concedere le lettere dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque sia passato l'anno della vacanza delle Chiese, senza speciale licenza di questa Sacra Congregazione supra li negozi de' Vescovi, è Regolari; Obbedisco al supremo comando di sua Beatitudine: E le prego ec. Roma 19. Settembre 1701. — G. Card. di Carpegna Prefetto. — G. D. Parraciani Prosecretario. —

EPISTOLA.

Qua precedens mandatum Nuntio Apostolico in Regno Neapolitano injunctum instauratur, & ad Vicarios Capitulares, & Apostolicos Ecclesiarum, quarum vacatio post illud contigerat, extenditur.

CON lettera delli 9. Settembre prossimo passato per comandamento espresso della Santità di N. Signore fu ingiunto a Monsignor Arcivescovo di Cesarea Antecessore di V. S. di prohibire in nome della Santità sua a tutti li Vicari Capitolari di coteso Regno il concedere le lettere dimissoriali per la prima Tonsura, ed altri Ordini, quantunque fosse trascorso l'anno della vacanza delle Chiese senza speciale licenza di questa Sacra Congregazione sopra li negozi de' Vescovi, è Regolari; essendo pertanto vacate altre Chiese in detto Regno dopo l'Ordine accennato, sua Beatitudine mi ha ordinato di rinnovarlo a lei, affinché faccia la medesima proibizione agli altri Vicari Capitolari, ed Apostolici delle Chiese, che dopo il prim' ordine restano vacanti, ed il Signore Iddio la prosperi. — Roma 5. Maggio 1702. — G. Card. di Carpegna Prefetto. — N. Grimaldi Segretario. —

44 Arctatus ratione beneficii recepti ad finem obtinendi a Vicario Capitulari etiam infra annum a die vacationis Sedis dimissorias ad Ordines dicitur omnis ille, qui obtinet aliquod beneficium requirens servitium personale, & ratione cuius de Jure, consuetudine, privilegio, statuto Ecclesie intra annum tenentur se ordinari facere, ut qui assumitur ad parochiam, cum sit teneatur intra annum se promoveri facere ad Sacerdotium, cap. 14. de elect. in 6. Et qui obtinet dignitatem, seu canonicatum, seu capellaniam habentem sibi annexum aliquem Ordinem, cum sit teneatur intra annum ad talem Ordinem se promoveri facere. Conc. Trid. sess. 22. cap. 4. de reformat. & sess. 24. cap. 12. de reform.

45 Arctatus autem ratione beneficii recipiendi dicitur omnis ille qui habet jus, seu vocatus est ad aliquod beneficium vacans requirens actu certum ordinem, quo ille caret. Huic enim potest Vicarius Capitularis concedere infra annum dimissorias pro tali Ordine recipiendo, juxta Tridentinum cit. sess. 7. cap. 10. de reform. Immo si quis nondum Tonsuratus vocetur ad aliquod beneficium, potest Vicarius Capitularis infra annum concedere ei dimissorias pro recipienda prima Tonsura. Card. de Luca de beneficiis decis. 71. num. 7. Garzias part. 5. de benefic. cap. 7. num. 102. ubi pro hac sententia refert declarationem Sacre Congregationis, & rursus part. 7. cap. 1. num. 30. ubi aliam refert ejusdem Sacre Congr. super cap. 10. sess. 7. Concil. Trid. quæ ait: Vicarius Capitulari, sede vacante, infra annum potest concedere dimissorias ad primam Tonsuram ei qui est presentatus a Patronis Laicis ad beneficium eccle-

46

siasticum, Jurispatronatus ipsorum, ut illud obtinere valeat.

Vicarius Capitularis sede vacante, concedens intra annum dimissorias non Arctato incidit in penam supra dicti decreti Trident. sess. 7. cap. 10. quamvis is, cui concessit, usus non fuerit, nam actus fuit perfectus quoad concedentem, pro quem non stetit. Sic decisum fuisse refert ex Garzia & Marchino, Barbosa in cit. sess. 7. cap. 10. num. 10. qui ibidem num. 18. antecedenti dicit, quod Vicarius Capitularis, sede vacante, concedens dimissorias intra annum non arctatis, non incurrit penam suspensionis per annum, juxta cap. 10. sess. 23. sed tantum penam interdicti juxta dict. cap. 10. sess. 7. & citat Franciscum Leonem, Molinam, & Rotam in Burg. Canonica 19. Octobris, & 28. Novembris 1586. coram Gipsio.

Nota. Circa dimissorias a Vicario Capitulari concedendas, vel non, in dominiis Regis Sardinie nunc attendenda & exacte est observanda Instructio Benedicti XIV. dependenter a Concordatis Benedicti XIII. in qua sub §. XV. sic expresse habetur: "I. Vicarij Capitulari non poterant d'or innanzi senza il voto del pieno Capitolo da darsi nel luogo solito Capitolare, per maggioranza di voti segreti da calcolarsi secondo il costume di ciascun Capitolo, & da registrarsi negli atti Capitolari, concedere le Lettere dimissoriali a Laici, benchè siano realmente artati per ragioni di Benefizio ò di Cappellania, che sia veramente Ecclesiastica, nel modo spiegato di sopra, ò pure à coloro, che avendo già la prima Tonsura, sono presentati à qualche Benefizio, ò Cappellania, che actu requirit Ordinem, è coll' espresa condizione, che così nell' uno, & nell' altro caso, colui, che chiede d'esser promosso non sia stato altre volte rigettato dal Vescovo antecessore: Ma ove si tratti di Persone, che non sono veramente artate nel senso di sopra accennato, non potranno concedere le Lettere dimissoriali neppure post annum luctus Ecclesie, senza una espresa licenza della Sacra Congregatione del Conc." Vide ibi, ubi insuper statuuntur pœne contra transgressores & multa alia ad rem sanciantur merito observanda, & exequenda. Et dicta dispositio militat etiam pro aliis Dominis gaudentibus similibus Concordatis.

Abbatès, alique exempti, licet in Parochos, & Parochianos jurisdictionem habeant quasi episcopalem private ad Episcopum, nequeunt suis subditis secularibus Literas dimissorias ad Ordines suscipiendos concedere. Vide verb. Abbas num. 24. ubi adducitur ad id Textus Conc. Trid. sess. 23. de reform. cap. 10. & Decret. Sac. Congr. quibus adde ultra alia varia Decreta antiqua relata ab Eminentissimo Petra num. 5. comment. ad const. 4. Callisti III. sect. 2. à num. 67. alia novissima edita die 26. Junii 1709. & die 16. Decembris 1713. apud eundem Petram ibid. num. 68. & die 26. Januar. 1717. apud eundem ibid. sect. 3. num. 16.

Neque ipse Episcopus tamquam Abbas, nec alius Prælati loci potest subditis secularibus Nullius Diocesis concedere literas dimissorias, sed has debet concedere Episcopus vicinior. Vide verb. Abbas num. 26. ubi ad id adducuntur varia decreta, quibus adde novissimum decretum Sacre Congr. Conc. editum die 30. Jan. 1717. in respons. ad 6. ubi cum quaereretur: An Eminentissimo Abbati competat jus concedendi dimissorias pro Ordinandis, tam super viis, & moribus, quam patrimonio, vel titulo Beneficij? Sacr. Congr. respondit: Ad sextum Negative. Sic refert Card. Petra dict. tom. 5. commentar. ad const. 4. Callisti III. sect. 3. num. 19.

Dimissoria ab Episcopis, alisque Ordinariis dirigi non possunt Abbatibus Regularibus sub pœna suspensionis à collatione Ordinum præter alias pœnas arbitrio Sacre Congregationis reservatas, tam contra concedentes, quam contra Ordinantes, vide verb. Abbas n. 22. ubi adducitur decretum per extensum.

Prælati Regulares possunt concedere suis subditis Regularibus literas dimissorias ad Ordines: Communis, & habetur ex cap. Abbatès 3. de privilegiis in 6. Ex Con-

Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 10. & expresse ex decreto Sacre Congr. Concilii de mandato Clementis VIII. edito 15. Martii 1596. Sed secluso speciali privilegio non possunt ipsas dimissorias concedere suis Regularibus subditis, nisi ad Episcopum diocesenum, id est, ad Episcopum, intra cujus diocesim situm est Monasterium ordinandi; dummodo ipse Episcopus diocesanus ordinationes habuerit; alioquin si diocesanus ordinationes non sit habiturus, possunt Prælati Regulares, servatis servandis, concedere suis subditis Regularibus dimissorias ad quemcumque alium Episcopum. Sic expresse cit. decret. de mandato Clementis VIII. editum, quod hic ad iteram datur.

Decretum Sacre Congregationis Concilii Tridentini emanatum auctoritate fel. rec. Clementis VIII. super ordinatione Regularium.

De mandato S. D. N. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, ut de cetero observari faciant que in decreto Sacre Congr. Conc. Trid. continentur, cujus tenor est talis.

Congregatio Concilii censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluerit, literas dimissorias concedere, ad Episcopum tamen diocesenum, nempe illius monasterii, in cujus familia ab illis, ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit: & si diocesanus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria conceptionem dimissorialium in id tempus, quo Episcopus diocesanus, vel abfuerit, vel nullas habiturus esset ordinationes. Verum cum à Superioribus, Episcopo diocesano absente, vel ordinationes non habente, literas dimissorias dabuntur, ab eis utique hujusmodi causam absentie diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimentam esse. Quod qui non fecerint officii, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis activæ, & passivæ privationis, ac alias arbitrio ejusdem S. D. N. Papæ reservatas pœnas incurrunt. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die 15. mensis Martii 1595.

Decretum Clementis VIII. quoad ordinationes Regularium fuit novissime confirmatum per Innocentium XIII. pro Regnis Hispaniæ constit. incip. Apostolice Ministerii: confirmata per Benedictum XIII. const. incip. In Supremo, die 23. Septembris 1724. ibi: "Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino decretum Congregationis Cardinalium Conc. Trid. interpretum à pie memoriam Clemente Papæ VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1595. quo sancitur, non ad alium, quam ad Episcopum diocesenum literas dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione à suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu, quo diocesanus à diocesi abesset, vel ordinationes non esset habiturus, quo etiam casu in literis dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi diocesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod ordinationes non sit habiturus; exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus pro speciale privilegium à Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut à quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentem innovare intendimus. Novum autem Episcopi, se debere per semetipsos, secluso negotiationis casu Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collectionem, statutis à Jure temporibus, in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio diocesis loco, semper tamen in Ecclesia, quantum fieri poterit, digniori, & præsentis Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis varia diocesis loca inhabitantibus, per mensem ante singulis vicibus

publico edito ab fisdem Episcopis denuntietur, se ordinationes esse habituros, adeo ut quoties defuissent hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum diocesenum ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibi que idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum licentia dimissoriis suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa."

Unde ad hoc, ut Regulares possint ab alio Episcopo ordinari, sufficit, quod in literis dimissoriis Prælati Religionis, sive Conventus testetur de absentia diocesani, vel quod nolit habere ordinationes, ut clare patet ex verbis dicti decreti, & adductæ constitutionis; nec est necessarium habere de hac re ex Curia Episcopali instrumentum, vel fidem authenticam. Sic Piasec. in præsi nova Episc. part. 1. cap. 1. n. 14. Ugolin. de potest. Episcopi cap. 23. §. 20. num. 8. Campanil. in dictionario juris Canonici Rubr. 12. c. 13. num. 37. Madius de Prælati Ordinibus cap. 10. num. 8. Miranda in Manual. Prælati. tom. 1. q. 28. art. 2. Mollesius in Summa Theologiae moralis tract. 2. cap. 2. n. 23. Barbosa de officio. & potestate. Episc. p. 2. alleg. 7. n. 18. & alii passim.

Insuper cum Eminentissimus Card. Petra in indice tom. quinti suorum commentariorum ad constitutiones Apostolicas verb. Ordines, expresse dicat, quod decretum Clementis VIII. quoad Ordinationes Regularium fuit confirmatum per Innocentium XIII. pro Regnis Hispaniæ, & generaliter per Benedictum XIII. ita tamen hac asserta generali confirmatione, & innovatione Benedicti XIII. sufficeret, ut Regulares cum dimissoriis suorum Superiorum possent ab alio Episcopo ordinari, quod proprius eorum diocesanus, per mensem ante singulis vicibus publico edito non denuntiauerit se ordinationes esse habiturum, ut ex dispositione dicte novissime constitutionis tenentur facere Episcopi, ut patet ex ipsius præcis verbis supra adductis num. 55. Ubi enim eadem ratio est, eadem est legis dispositio, leg. Ideo 27. ff. de legibus; leg. Illud 32. ff. Ad leg. Aquilianam, cap. Inter corporalia 2. de translat. Episcop. Cum ratio legis sit anima legis; leg. Cum ratio 7. ff. de bonis damnatorum.

Si Regulares ordinandi morerentur in monasterio nullius diocesis, dimissoria concedenda sunt ad Episcopum viciniorum. Sic expresse cit. decret. Clement. VIII. adduct. supra num. 53. confirmat & innovat ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. ut patet ex verbis adductis supra num. 55. In casu, quo proprius Episcopus ordinationes non teneat, possunt dimissoria Regularium dirigi ad quemcumque alium Episcopum, etiam ultra montes, dummodo sit Catholicus Episcopus. Sic expresse Passerinus de statu homin. l. 3. quest. 189. num. 814. Card. Petra tit. 1. commentar. ad constit. unic. Urban. II. sect. 2. num. 41. Marchinus tract. 1. de Sacrament. Ord. in communi part. 5. cap. 11. n. 17. & alii: decretum enim Clementis VIII. & constitutio Innocentii XIII. confirmata à Benedicto XIII. dicit absque ulla distinctione, & restrictione; ad quemcumque alium Episcopum; & ubi licet non distinguit, neque nos distinguere debemus; cap. Quia circa 22. de privileg. & leg. De pretio, ff. de Publiciana in rem actione. Nec Regulares comprehenduntur in decreto generali mandante ut Ultramontanis absque Sanctitatis suæ, vel Sac. Cong. Episcop. & Regul. licentia Ordines non conferantur, prout declaravit eadem Sac. Congr. Episcop. & Regul. in Neapolitan. 30. Decembr. 1617. quia in decreto generali non comprehenduntur Regulares, nisi de iis fiat expressa mentio; sic refertur, & tenent Sellius in Selectis Canonice. cap. 18. num. 30. Barbosa in Concil. Trident. sess. 23. cap. 8. de reformat. numer. 34. Card. Petra tom. 5. comment. ad constit. 8. Pii II. num. 76. & alii. Expediit tamen, ut dimissoria in similibus casibus dirigantur à Regularibus Superioribus ad aliquem Episcopum viciniorum, tum ad tollendas Religiosorum divagationes, tum ad evitanda multa absurda, & inconvenientia, tum ad se conformandum constitutioni Urbani VIII. incip. Secretis: edit. die 11. Decemb. 1624. in qua statuitur, ut Ultramontani non ordi-

dinentur ab Episcopis Italiae, neque ad Ordines minores, aut Clericalem Tonsuram, nisi dimissoriae requisitae propriorum Ordinariorum per Nuntios Apostolicos, seu Collectores eorum Regionum, ac per Vicarium Urbis approbatae fuerint.

- 62 Superiores Regulares, si ex industria, & per fraudem transferant subditos de una diocesi ad aliam, ut facilius ad examen admittantur, ac statim ordinati redeant ad primam diocesim, peccant, & sunt punibiles in foro externo, ut contravenitores praecipit Summi Pontificis, ut ex multis probat Card. Petra tom. 1. comment. ad constitut. unic. Urbani II. sed. 2. num. 34. Ubi sub num. 37. subiungit, quod ad rem proposito dubio in Sac. Congregat. Concil. in una Neapolitana die 8. Augusti 1692. Secundo per quantum tempus Regulares ordinandi commorari debeant in Conventu diocesis, Episcopi ordinandi ad hoc, ut dici possint de familia ipsius Conventus? Sacra Congregatio respondit: *providetur in casibus particulariter proponendis.* Et ita ad aliud dubium: *An Regulares sint licite ordinandi in eadem Neapolitana, in qua Cardinalis Archiepiscopus conquisitus fuerat, Regulares per quatuor dies remotos fuisse a Conventibus Neapolis ante Ordinationes, & fuisse ordinatos ab aliis Episcopis, ubi morabantur?* Respondit: *Providetur in casibus particularibus.*

64 Regulares si fuerint ab Episcopo diocesano in examine reprobati, non possunt a suis Superioribus mitti ad alios Episcopos pro Ordinibus suscipiendis, & si hoc faciant, ultra penas in cit. decreto Clementis VIII. quas incurrit Superiores Regulares, Episcopus non diocesanus sic eos ordinans a collatione Ordinum per annum erit suspensus, & Ordinatus a susceptorum Ordinum executione suspensus erunt, quamdiu Episcopo diocesano expedire videbitur manere suspensus, ut Sac. Cong. Conc. respondit Archiepiscopo novi Regni Granatae 14. Martii 1620. lib. 56. decret. p. 610. Sed si rejiciantur, debent recurrere per viam appellationis ad legitimum Superiorem. Bad. Sac. Cong. 23. April. 1604. lib. decret. 55. p. 859. apud Monacell. tom. 2. tit. 15. form. 4. n. 20.

65 Superiores Regulares nequeunt concedere suis Novitis dimissorias ad Ordines recipiendos, sed hoc spectat ad Episcopum loci Monasterii, in quo Novitius agit Novitatum. Marchinus tract. 1. de Sacrament. Ordinis in commun. part. 6. cap. 4. num. 15. Barbosa de offic. & potest. Episcoporum. part. 2. allegat. 7. num. 32. & 33. cum multis ibi citatis, & omnes Doctores citati, verb. Novitius n. 93. 94. 95. Vide ibi dicta ad rem.

66 Notanter autem supra sub num. 56. fuit dictum, quod seculo speciali privilegio non possunt ipsae dimissorias concedere suis Regularibus subditis, nisi ad Episcopum diocesatum, quia qui speciale privilegium ad id post Concilium Tridentinum a Sede Apostolica obtinuerunt, possunt adhuc a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere, & consequenter eorum Superiores ad quemlibet Catholicum Antistitem dimissorias concedere. Habetur expressae citata novissima constit. Innocentii XIII. incip. Apostolici Ministerii: confirmata a Benedicto XIII. const. incip. In supremo: ut patet ex propriis verbis adductis supra n. 55. ibi: *Exceptis tamen quoad praedicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per presentes innovare intendimus.*

67 Tali speciali privilegio gaudent Patres Societatis Jesu, ut eis concessit Gregorius XIII. const. 77. incip. Pium & utile: confirmata a Paulo V. post Clementem VIII. & nunc vigere ex Oraculo Innoc. XII. testatur Eminentissimus Petra tom. 5. commentar. ad constitut. 7. Pii II. n. 87. & refert Monacell. tom. 2. tit. 13. form. 4. n. 31. quod dictus Pontifex Innocentius XII. instante Patre Thyro Gonzalez Generali, & referente Eminentissimo Card. Sperello tunc Viceserente sub die 17. Augusti 1659. declaravit, praedictum decretum non comprehendere Clericos Societatis, sed in illorum ordinatione servandam esse constit. Gregorii XIII. & jam

antea proposito in Sac. Congr. Concil. ab Archiepiscopo Mechliniensi duplici dubio, nempe, ut refert Monacell. loc. cit. num. 32.

68 I. An Clerici Societatis Jesu Sacros Ordines ab Archiepiscopo Mechliniensi suscepturi debeant se subijcere examini prout ceteri Regulares?

II. An Clerici Societatis Jesu habitantes in diocesi Mechliniensi, Archiepiscopo Ordinationem habente, possint extra diocesim Mechliniensem ordinari ab alio Episcopo in propria diocesi?

Sacr. Congr. Conc. die 5. Jul. 1681. respondit.

Ad I. Negativo, nisi adsit consuetudo in contrarium.  
Ad II. Affirmativo.

Dicta speciali privilegio gaudent Fratres Minores de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentes ex concessione post Concilium Tridentinum, & Clement. VIII. eis facta ab Urbano VIII. constitut. incip. Cum sicut: ibi: *Nos ejusdem, &c. & infra: Nobis humiliter proferatis inclinatis, omnibus, & singulis ejusdem Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum Occidentalium hujusmodi tantum existentibus expresse professis, ut de Superiorum suorum licentia quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite, gratiam, & communionem Apostolicae Sedis habente, in propria diocesi residente, vel in aliena de diocesi loci consensu Pontificali exercente, per eos eligendos ad omnes & etiam Sacros, & Presbyteratus, Ordines, etiam temporibus ad id a iure statutis, ac interstitiis a Sac. Congr. Conc. Trid. designatis, minime servatis, annique curriculo non expectato, etiam in unoquoque ex dictis Sac. Ordinibus susceptis, antequam ad alium promoverentur, se minime exercerint, dummodo tamen ad id idonei reperiantur, & servatis aliis servandis, promovendi, & promoti in illis etiam in Altiaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate renore praesentium concedimus, & indulgemus, ac facultatem impertimur. Non obstantibus, &c.*

An autem tali speciali privilegio gaudeant omnes alii Regulares, quamvis multi id negent, plurimi tamen id affirmant ex concessione facta a Clemente VIII. die 23. Novembris 1596. Congregationi S. Joannis Evangelistae in Portugallia, quibus indultus, ut a quocumque Antistite communionem Ecclesiae habente cum Praetoriorum suorum licentia, sui dimissoria, ordinari valeant. Unde quod ejusmodi Religiosi non sint adstricti ad eam formam concedendi dimissorias non sint adstricti ad eam formam citato decreto Clementis VIII. adducto supra numer. 54. praescribitur, notant Piascius part. 1. praxis episcopalis cap. 1. art. 2. num. 5. Barbosa part. 2. de offic. & potest. Episcoporum. allegat. 4. num. 60. Piching. lib. 1. Decretal. tit. 11. num. 61. ver. Porro etsi: Reiffenstuel. ibid. num. 136. Sporer tom. 3. part. 1. capit. 5. num. 123. cum multis aliis; nec immerito, quia allegata concessio Clementis VIII. est posterior dicto suo decreto, ut patet ex Data, cum Decreto datum sit 15. Martii 1596. & concessio data sit die 23. Novembris ejusdem anni. Tum quia privilegium a Papa concessum debet aliquid speciale operari, cap. Abbat. 25. de verb. significat. Si autem dicti Religiosi non possint dimissorias concedere ad alios Episcopos, nisi in casu, quo proprius diocesanus abesse, vel nullas Ordinationes habere, nihil speciale operaretur, cum jam id fuerit ipsis, sicuti & omnibus aliis Regularibus, concessum ab ipomet Clemente VIII. in priori decreto edito 15. Martii 1596. Cum dictis autem Religiosis communicant in privilegiis alii Regulares. Vide supra art. 2. n. 13. ubi varia ad rem.

Patres Congregationis Oratorii Urbis, & Neapolis, habent Indultum, quo promoveri facere possint ad quoscumque Ordines suos Alumnos a locorum Ordinariis, in quorum diocesi habent domicilium absque literis dimissoriae Episcoporum originis. Sic declarasse Sacram

Congregationem Concilii anno 1604. lib. 55. Decretal. pag. 575. refert Monacell. tom. 2. tit. 13. form. 4. num. 41. & Card. Petra tom. 5. commentar. ad constitut. 7. Pii II. num. 84. ubi subiungunt non vident derogatum talem indultum per constitutionem Innocentii XII. incip. Speculatorum: quia lex generalis nunquam censetur comprehendere casum privilegium, & speciale, per textum in cap. Cum Ordinem 6. & cap. Abbatem 40. ubi Glossa verb. Per litteras, de Rescriptis, Gonzalez ad Regul. 8. Cancell. gloss. 9. s. 2. n. 6. Rota coram Peusinger. dec. 354. n. 10. cum ibi allegatis.

Verum quoad hac, de quibus hucusque, Ordinationes scilicet Regularium, nunc attendenda est omnino, & observanda novissima constitutio Benedicti XIV. incip. Impositi Nobis: desuper edita die 17. Feb. 1747.

In qua, relata veteri controversia de Ordinatione Regularium inter ipsos, & Episcopos, ac sanctione sub Gregorio XIII. Sixto V. & Clemente VIII. quod nempe Superiores Regulares possint suis subditis Regularibus pro eorumdem Ordinatione literas dimissorias dumtaxat concedere ad Episcopum diocesatum, & solum si diocesanus abfuerit, vel non esse habiturus Ordinationes, ad quoscumque alium Episcopum, praedictam sanctionem confirmat, Superiores Regulares decreti Clementis VIII. transgressores omnibus penis in ipso contentis subijcit, ac Regulares contra dicti decreti praescriptum promoti, & Episcopos eos sic promoventes, penas omnes, atque censuras, quae adversus Sacram Ordinationem suscipientes ab Episcopo, qui proprius ad hunc effectum dicit, & habet requirit, necnon adversus Episcopos, alienos subditos indebitè ordinantes, in iure canonico, & in constitutionibus Apostolicis statuta habentur, incurrere ipso facto absque alia declaratione decernit: clementer respective absolutis, dispensatis, ac rehabilitatis iis omnibus, qui in praedictis deliquissent, & ob hoc sententias, censuras, ac penas ecclesiasticas ante hac incurriserunt.

Praeterea statuit, ut Superiorum Regularium dimissoriae, quae ideo ad alium Antistitem directae fuerint, eo quod Episcopus diocesanus extra diocesim commoretur, vel Ordinationem non sit habiturus, nullus sint valoris, & momenti, nisi illis adijuncta fuerit authentica attestatio Vicarii Generalis, vel Cancellarii, aut Secretarii ejusdem Episcopi diocesis, ex qua constet, vel ipsum ad diocesim abesse, vel Clericorum Ordinationem habiturum non esse proximo legitimo tempore per ecclesiasticas leges ad hunc effectum statutis. Quod si aliquis Antistite Regularium virum in sua diocesi proprium domicilium non habentem, solis ipsius Superioris dimissoriae literis contentus, sine adijuncta praefata attestazione in forma probante, ad Ordines promovere praesumpserit, decernit, & declarat, hunc ipso facto incurrere in penas Canonicas adversus eos constitutas, qui alienum subditum legitimis dimissoriis destitutum ordinaverint. Declarat tamen, Regulares volentes promovere ad Ordines non teneri ostendere dimissorias Ordinationum propriae originis, sed sufficere, ut observent formam praescriptam in decreto Clementis VIII. ut censuit etiam Sacra Congregatio Concilii 28. Februarii 1654. & amplissime confirmavit 7. Martii 1674.

Privilegia autem suscipiendi Ordines a quocumque Catholico Antistite decernit illis solis Regularibus suffragari, quibus post Tridentinum Concilium nominatim, atque directe, non autem per communicationem concessa fuerint, ut jam in quadam Congregatione particulari ab Innocentio XIII. deputata fuit declaratum, & ipsemet Innocentius XIII. statuit constitutione incipient. Apostolici Ministerii: confirmata a Benedicto XIII. constitut. incipit. In supremo: Dicta vero privilegia declarat nequaquam post Concilium Tridentinum indulta censi, nisi vel post ipsius Concilii confirmationem reipsa fuerint concessa, vel quatenus antea concessa, & posterius confirmata esse asserantur, hujusmodi confirmationes, quae in forma communi nuncupantur, nemini ad praemissum effectum ullo pacto suffragari. Quod vero spectat ad eorumdem privilegiorum usum, & exercitium, vult monendos esse illos, qui vere ipsis, ut supra

concessis, gaudent, ut non sine justa causa, nec extra debitas circumstantias, pro libito ipsi suscipiantur, minima vero ad ostendam dumtaxat ipsorum privilegiorum singularitatem, quemadmodum aliquibus in more positum esse cognovit, qui pridie illius diei, quo ab Episcopo diocesano Clericorum Ordinationes publice habenda sunt, ad alterius Episcopi diocesim consulto migrant, moxque suscepto ibidem Ordinationis munere, ad pristinum domicilium redeunt: idque se facere agunt, ut iurium suorum indemnitate consulant, quasi vero Apostolica privilegia, non nisi cum aperto Episcopo diocesano contemptu suam vim, & robur habitura forent. Sic ipse expresse in cit. constit. incip. Impositi Nobis: ubi etiam ad rem multa sapientissime tradit, ac Episcopos, & Regulares omnes, maximo quo potest Apostolicae voluntatis studio, per misericordiam Dei nostri, ut tam in hoc negotio, quam in ceteris omnibus solliciti sint unitatem spirituum, & sinceram dilectionis concordiam servare, hortatur, &c.

Nuntii Apostolici possunt Ordines conferre illis, qui habent dimissorias proprii Episcopi cum clausula, quod possint a quocumque Antistite ordinari; supplicante enim Nuntio Apostolico Taurinensi pro resolutione dubii: *An ipsi Nuntio competeret facultas absque licentia Episcopi diocesani Ordines in propria Capella conferendi habentibus literas dimissoriae a propriis Episcopis cum clausula, quod possint a quocumque Antistite ordinari?* Sac. Congr. Conc. sub die 23. Augusti 1653. respondit, posse; lib. 19. Decret. p. 271.

Graeci, & Albanenses graeco ritu viventes, & commorantes in Italia, sine literis dimissoriis proprii Ordinarii loci latini, & diocesani, nequeunt promoveri ad Ordines sub pena suspensionis, & si suspensi in suis Ordinibus ministraverint, irregularitatem incurrunt. Et si ordinantur ab Episcopo Latino illi, qui a Presbyteris Graecis sunt confirmati, debent ante Ordinationem iterum confirmari sub conditione, videlicet: *N. Si es confirmatus, Ego te non confirmo, sed si non es confirmatus, ego signo te signo Crucis. Confirmito te Christo salutis. In nomine Patris, &c.* Clemens VIII. const. 44. incip. Sanctissimus: non manet nisi per alium.

Ultramontani non possunt ordinari ab Episcopis Italiae, nisi illorum dimissoriae fuerint recognitae, & approbatae per Nuntios Apostolicos eorum Regionum, ac per Vicarium Urbis Urban. VIII. const. 33. incip. Secretis. Et hoc quamvis Ordinandi permanent in Collegiis Italiae. Sac. Cong. Concil. in Bonon. 15. Martii 1692. apud Monacell. tom. 1. tit. 3. form. 19. n. 3. Hoc tamen non procedit in Ultramontanis Regularibus, ut jam dictum est supra n. 60. ex declaratione Sac. Congr. Vide ibi.

Commorantes in Urbe per quatuor menses non possunt ordinari extra Urbem cum literis dimissoriis proprii Ordinarii, sed debent se praesentare Eminentissimo Cardinali Vicario, a quo debent Ordines recipere vigore Edicti tempore Clementis VIII. de anno 1603. emanati, ac Alexandri VII. anno 1664. die 15. Maji, & Declarationis Congregationis deputatae ad eodem Pontifice approbatae; alias contraveniendum incurrunt suspensionem Papae reservatam.

Ordines subditis sex Episcopatum Cardinalitiorum prope Urbem, in quibus non sunt suffraganei, si proprius Cardinalis Episcopus non accedat ipse ad suam diocesim, & ibi Ordinationes habeat, debent conferri per Cardinalem Vicarium Urbis cum dimissoriis sui Ordinarii, nec dictae dimissoriae possunt dirigi aliis Episcopis sub pena suspensionis. Alexander VII. const. 129. incip. Apostolica Sollicitudo.

Metropolitani, Patriarchae, & Nuntii, sui Legati nequeunt subditis Ordinariis conferre Ordines, sui dimissorias ad alios Episcopos concedere. Sic declaravit Sacra Congregatio in una Burgensi 16. Novembris 1621. & refert Pignatelli tom. 2. consult. 1. num. 5. & per tot. & in Compend. verb. Nuntius; & Card. Petra tom. 1. Comment. ad constit. unicam Urban. II. sed. 1. num. 44. ubi refert, san. mem. Innocentium X. prohibuisse Legato Bononiae se ingerere in materia Ordinum, praevio voto Sac. Congr. Episcoporum, & Regular. 30. Sep.

Septemb. 1670. Et de Archiepiscopo Sac. Congr. Concil. in Calaguriana die 17. Januari. 1693. censuit, dandas esse literas monitoriales Metropolitanis Burgen. ut abstineret a conferendo Ordinibus, qui fuerunt ab Ordinario relicti, & Episcopus uteretur jure suo in Ordinationibus, non obstante jussu Metropolitanis in contrarium, & in casibus hujusmodi certior Sac. Congregationem. Et propositis pluribus dubiis in Congregatione die 16. Apr. anni 1695. & dilata resolutione die 16. Jul. 1695. iterum propositis inter alia. IX. An Metropolitanus possit cogere Suffraganeum ad conferendum Ordines, & an possit admittere appellationes ab Ordinibus denegatione? X. An, & in quibus casibus teneatur Episcopus exprimere causas denegationis Ordinum, & an ad id compelli possit per Metropolitanum? Sac. Congr. cum alia octo dubia fuissent proposita circa gravamina preterita per Episcopum contra Archiepiscopum quoad appellationes, respondit Ad primum usque ad nonum: *Dentur decretis aliis a Sac. Congr. Episcoporum edita*, apud Quarantam in Summa Bullarii verb. Archiepiscopi auctoritas, impressa. Ad decimum censuit pariter dandum esse decretum in Rhemen. 21. April. 1668. tenoris sequentis: "Propositis in Sacra Congreg. Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum dubitationibus, circa quas Eminentia Vestra pro sua egregia Pastoralis sollicitudine Apostolicam Sedem consulit, Eminentissimi PP. illius zelum charismata meliora eminentem, peculiari laude prosequuti sunt; ceterum eas dubitationes, quas primis quinque capitibus, seu numeris digeste, & descripte sunt, unico responso ex declarationibus aliis editis definiti posse censuerunt. Etenim cum nullus ordinari debeat, quem suus Episcopus sive Ecclesie utilem, aut necessarium non judicaverit, Congregatio non semel declaravit, ab hujusmodi iudicio nullam dari appellationem, sed recursum dumtaxat ad Sedem Apostolicam, quae juxta ipsius Congregationis sententiam per Gregorium XIII. fel. rec. approbatam, quotiescumque Ordinarius recusaverit quemquam ordinare, Metropolitanum, aut viciniori Episcopo committit, ut ab eodem Ordinario prius requirat causam recusationis, quo legitimum non allegante, liceat illi eandem recusatum ordinare. Itaque si qui ex diocesis Episcopi Emin. Vestre Provincialium Sedem Apostolicam adiverit, juxta praenarratam formulam eorum querimonios consulatur, cui formulae, ut unum in praesens addatur, censuerunt expedire Eminentis, PP. videlicet ut Metropolitanus, aut viciniori Episcopus, antequam commissas sibi partes exequi aggrediantur, paternae eorum, ut illi denuo apud suos Episcopos per tres vices suppliciter instent. Ad XI. censuit discutendos esse casus particulares." 79. Papa potest ordinare quoscumque sine dimissionis suorum Ordinariorum. *Communissima, c. Nunc vero 20. cap. Per principalem 21. caus. 9. quasi. 3. & argument. cap. Proposuit 4. de concessione praebende, ibi: Qui sciendum plenitudinem potestatis de jure possumus supra jus dispensare; & expresse Pius II. const. 7. incip. Cum ex Sacrorum: ubi explicat ordinatos a Summo Pontifice, ibi: Praterquam si per Sedem Apostolicam juxta ejus ritulum ordinati fuerint.* Ordinatos autem a Papa nullus ad superiores Ordines promovere potest sine ipsius licentia, cap. Filium 122. caus. 1. q. 1. & cap. Cum in distribuendis 12. de temporibus ordinat. Barbosa lib. 1. Ju-

R. I. Nuntius, Apostolicus Legatus, etsi Ordinariorum subditis nequeat Ordines conferre, seu dimissionis concedere, adstante injusta poenitentia, legitime Ordinariorum impedimento, cum praevia ejusdem audientia, bene potest Vicinioribus Episcopis committere, prout tempore vacantis contingit athena Ecclesiae necessitate, requisitisque Sacrosancti Concilii Tridentini non oblitis, beneficii Curati, aut arcuati casibus exceptis (1).

(1) Auct. acord. 6. tit. 8. lib. 1. cap. 22. §. 10. No queremos dar facultad para recibir Ordenes, sino es conforme al Santo Concilio de Trento, y solamente en caso de sede vacante, o en caso de injusta poenitentia, o jussu impedimento del Ordinario, oyendole primero sobre ello, y en tal caso, y con las dichas facultades, lo cometeremos a los Obispos viciniores, y

ris ecclesiasticis. univ. cap. 2. num. 82. & cap. 33. n. 59. & de offic. & potest. Episcop. part. 3. allegat. §. 0. n. 22. cum aliis ibi citatis, & Benedictus XIV. constituit. incip. In postremo: Quamvis ex dictis super numer. 14. ratione allata constitutionis Speculatorum, literas testimoniales proprii Episcopi originis, & domicili de necesse requiratur, ut Clericus legitime ad primam Tonsuram, seu etiam ad minores Ordines a proprio Episcopo promotus, possit ab alio Episcopo, ratione, ac titulo cujuscumque beneficii in illius diocesi obtenti, ad superiores Ordines promoveri, non videtur tamen necessario requiri, ut talis Clericus possit in alia diocesi beneficium obtinere, & in illo institui; cum circa hoc nihil dicta constitutio debeat, immo ex ipsa videtur posse contrariam colligi, cum §. 7. expresse dicat, talem Clericum non posse ab alio Episcopo ratione, ac titulo cujuscumque beneficii in alius diocesi obtenti, ad superiores Ordines promoveri, nisi ante eorumdem susceptionem testimonialibus literis &c. quae verba ratione, ac titulo cujuscumque beneficii in illius diocesi obtenti, clare denotant, beneficium jam fuisse legitime sine dictis testimonialibus in illius diocesi obtentum; aliis si ad illud obtinendum fuissent necessariae, sicuti constitutio statuit non posse Clericum in tali diocesi beneficium, sine dictis testimonialibus ad superiores Ordines promoveri; statuisset etiam non posse sine ipsis aliud beneficium in aliena diocesi obtinere; quod enim voluit, expressit; unde si etiam id voluisset, expressisset; arg. cap. Inter corporalia 2. de translat. Episcop. §. Sed neque istud. cap. Ad Audientiam 12. de decimis, & cap. Quia circa 22. de privilegiis, cum similibus. (Lit. B pag. 435. n. 88. & Lit. C pag. 161. num. 48.) Tum quia hoc colligitur etiam ex resolutione Sac. Congr. Concil. in Pientina, seu Ilicen. Ordinationis, in qua cum Episcopus Pientinus conquestus fuisset apud ipsam Sac. Congregationem, quod Clericum Laurentium Medicheschium sibi originis, & domicili jure subditum, & jam ab ipso ad Ordines minores promotum, sine suis literis, aut dimissionis, aut testimonialibus ad omnes Sacros Ordines exeret Episcopus Ilicensis, ratione, ac titulo cujusdam beneficii in ejus diocesi obtenti, propositis quatuor sequentibus dubiis: I. An Clericus Laurentius Medicheschius fuerit licite ordinatus ad titulum beneficii, de quo agitur? II. An praedictus Laurentius licite fuerit ad Sacros Ordines promotus ab Episcopo Ilicen. in ejus diocesi beneficium illud existit, sine literis dimissionis Episcopi Pientini? III. An literas testimoniales, quas idem Laurentius impetravit ab Episcopo Pientino, fuerint sufficientes ad licitam Ordinationem? IV. An, & qui Ordines contulit, & qui eos suscepit, incidere in poenas statutas a Sacro Concilio Tridentino, & a Bulla Speculatorum in casu &c." Dieta Sacra Concil. Congreg. die 18. Julii 1733. Respondit: Ad I. Affirmative. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative in casu, de quo agitur. Ad IV. Negative.

Sic in caso de sede vacante tendremos siempre atención a la necesidad de la Iglesia, y calidad de ella, y con los requisitos del Santo Concilio de Trento se concederán solamente quatro o cinco Reverendas para cada Obispado: salvo en los casos que sucedieren en la sede vacante de provisiones de beneficios Curados, y otros arcuados.

Sic apud Thesaurum resolutionum Sacra Congregationis Conc. tom. 6. pag. 111. ad 116. ubi multa ad rem merito ibi legenda. 83. Ubi, ut videt, nec minimum quidem dubium excitatum fuit super facultate conferendi ipsi Clerico beneficium, in eoque ipsum instituendi. Quod si aliqua adfuisset, & adesse ratio, minima excitandi tale dubium, & solum, ut ita dicam, aliquod ad id canonicum fundamentum somniasset Episcopus Pientinus, certe excitare, & omnem movere lapidem non omisset, utpote sibi persuasus graviter offensus ab Episcopo Ilicensi: sed tota controversia restricta fuit, ut supra patet, in propositis, & decisis in Sacra Congreg. Concilii dubiis, ad dicti Clerici promotionem ad superiores Sacros Ordines juxta sancta ab Innocentio XII. in altata constit. incip. Speculatores: unde nullus videtur adesse ambigendi locus super facultate conferendi in nostro casu alicui Clerico sic jam a suo Episcopo originis, & domicili ad primam Tonsuram, seu etiam ad minores Ordines promotum, beneficium in sua diocesi, in eoque ipsum instituendi ab alio Episcopo; dummodo non procedat ratione ipsius beneficii in sua diocesi obtenti ad conferendos ei superiores Ordines, sine testimonialibus proprii Episcopi originis, & domicili, juxta disposita in dict. constit. Speculatores. 84. Tum quia experientia constat, non paucos adesse Clericos, qui nolentes ad superiores, & Sacros ascendere Ordines, & allunde digni nulla habentes impedimenta canonica, in alienis diocesis sine dictis testimonialibus obtinent in dies beneficia simplicia, nullam personalem residentiam, & celebrationem per se missarum requirunt: quamvis tamen non desint Episcopi, qui ad mutuum inter se venerationem, & reverentiam conservandam, ac magis fovendam, ut valde decet, & summe praestat pro conferendis solis dignis, atque dignioribus beneficiis, dictas testimoniales exquirere consueverint. Nota tamen, atque adverte, quod a praefata resolutione Sacra Congregationis Concilii in Pientina, seu Ilicen. hic adducta num. 88. ead. Sacra Congregatio die 8. Augusti ejusdem anni 1733. recessit quoad tertium, & quartum dubium; reposita enim causa ex noviter deductis sub dub. An quoad III. & IV. dubium sit standum vel recedendum a decisis die 18. Julii proxime praeteriti in casu? Ead. Sac. Congr. dicta die 8. Augusti 1733. respondit: Quoad tertium recedendum a decisis, ad quartum vero consulat conscientia sua; sic apud Thesaurum resolutionum Sac. Congregationis Conc. tom. 6. in dict. Pientina, seu Ilicen. ordinationis sub die 8. Augusti 1733. in cujus expositione clar. memor. Eminentissimus Cardinalis de Lanfredinis, tunc ejusdem Sacrae Congregationis Secretarius plura eruditissime tradidit ad rem. Et signanter quod testimoniales literas impetrari oportet ab Episcopo originis, etiamsi quis inde discesserit in tali aetate, in qua nullum canonicum impedimentum contrahere potuerit (ac proinde in casu quo de natalibus solum, ac de aetate restari queat Episcopus originis), ut deducitur ex resolutione edita in Laquodonen. seu Bituntina Ordinationis 16. Novembr. 1709. ut in lib. 19. Decret. pag. 365. Et scite advertit, quod magna intercedit differentia inter literas dimissionis, & literas testimoniales. Nam literae dimissionis exprimit traditam facultatem, ut aliter Episcopus possit Clericum illum ad Ordines promovere, litera autem testimonialibus non hanc facultatem impertunt, quia supponitur facienda Ordinatione ab alio Episcopo non indigente traditione hujus facultatis, sed ea potitur jure suo; solumque continent testimonium, quod Clericus promovendus sit dignus, cui tales Ordines conferantur, quemadmodum haec diversitas clare deducitur ex literis utriusque generis, quarum formulam tradidit Monacell. tom. 1. tit. 4. formul. 3. & formul. 9.

Et insuper etiam differunt literae testimoniales, quae dantur eo fine, ut ad praescriptum Bullae Innocentianae exhibeantur alteri Episcopo Ordines collatoro ei, quae beneficium in sua diocesi fuerit assecutus, a literis testimonialibus, quae concedi solent ad commendandum Clericum e diocesi proficiscentem, ut illarum quoque formula habetur apud eundem Monacell. dict. tit. 4. formul. 6. Sed si istiusmodi literae nullum exprimentes respectum promotionis ad Ordines, approbarentur tamquam idoneae, & Bullae Innocentianae satisfactes ad suscipiendos ab alio Episcopo Ordines, facili sterneretur via fraudibus cum non mediocri Ecclesiastica Discipline discrimine, quemadmodum conquestus fuit Episcopus Pientinus sic scribens: "Si de testimonialibus agatur, non inficior, quod a mea Curia concessa fuerint Clerico Laurentio Medicheschio paulo ante ejus discessum, prout Clericus omnibus illas postulantibus, & praesertim discessuris conceduntur; sed limitate ad mores, & absque ullo prorsus respectu ad Ordines suscipiendos, de quibus nec per umbram fuit cogitatum. Et infra: Prius audivi dictum Medicheschium celebrasse missam in hac mea diocesi, quam fuisse ordinatum." Literae autem testimoniales concessae ab Episcopo Pientino Clerico Medicheschio sunt istae: "Testatur, Clericum Laurentium Medicheschii nostrae diocesis in minoribus Ordinibus constitutum, nullo excommunicationis, irregularitatis, aut cujusvis alterius canonici impedimenti vinculo, saltem quod sciamus, innodatum existere; neque ullo crimine postulatum, sed esse bonis, & honestis moribus praeditum, ac talem, qualem in sortem Domini vocatos decet." Quibus omnibus, alisque diligenter ponderatis, eadem Sacra Congregatio die 8. Augusti 1733. prudentissime recessit a decisis sub die 18. Julii ejusdem anni 1733. quoad tertium dubium propositum sub his verbis: Tertio: An literae Testimoniales, quas idem Laurentius impetravit ab Episcopo Pientino, fuerint sufficientes ad licitam Ordinationem? & resolutum. Ad tertium Affirmative in casu, de quo agitur. Et quoad quartum Dubium propositum sub his verbis: Quartum: An & qui Ordines contulit, & qui eos suscepit, incidere in poenas statutas a Sacro Concilio Tridentino, & a Bulla Speculatorum in casu &c. ac resolutum. Ad quartum, Negative. Quibus postea propositis die, qua supra, his verbis: An quoad tertium & quartum dubium sit standum, vel recedendum a decisis die 18. Julii proxime praeteriti, in casu &c. Respondit: Quoad tertium, recedendum a decisis; ad quartum vero, consulat conscientia sua. Haec apud laudatum Eminentissimum de Lanfredinis loc. cit. Vide ibi, ubi plura alia ad rem erudite congesta. Coadjutor Canonicus cum futura successione, & assignata congrua, aliis exteris, eo ipso debet dici subditus Capitulo Elborensi, seu respective alteri, ad effectum suscipiendi Ordines, absque alia dimissionis Episcopi sui originis? II. An supradicta Coadjutoria sufficiat saltem, ut talis Coadjutor dicatur habere domicilium requisitum a constitutione san. mem. Innocentii XII. incip. Speculatores: ad effectum suscipiendi Ordines, nec eo quod ex possessione talis Coadjutoriae perpetuae videtur sufficienter demonstratus animus perpetuo permanendi? 85. An

Non solum sunt Coadjutoriae hae Regnis cum futura successione prohibita (1), sed neque alienigenis est permittum, nisi naturalitatis privilegium adipiscantur, obtinere beneficia (2).

(1) Vid. verb. Adjuncti, verb. Canonicatus. (2) Vid. verb. Concursus.

III. An idem Episcopus Auxiliarius teneatur inquirere, utrum circa illos, qui sibi ab Ordinario, seu Canonicis proponuntur, seu dimituntur ordinandi, satisfactum sit supradictae constitutioni Speculatorum, non obstante quod ipsi non competat habilitate, & expedire ordinandos, sed Provisori Capituli, a quo non in genere, sed expresse personae habiles, & expedite proponuntur?

Ead. Sac. Cong. die 23. Augusti 1721. Respondit. Ad I. Affirmative.

Ad II. Satis provium in primo.

Ad III. Non teneri requirere, sed posse, & debere, iusta subsistente causa, se abstinere ad Ordinatione.

86 Regulares ad Ordines promovendi praefer literas Obedientiales sui Superioris, non tenentur exhibere Ordinario fidem sui Baptismatis ad decendum de legitimitate, dummodo in literis Obedientialibus exprimitur etas. Sic expresse Sacra Congr. Concil. die 13. Decembris 1733. in Brisinen. in respons. ad 2. dub. apud Theaurum Resolution. Sac. Cong. Concil. tom. 6. impressionis Venetae.

87 An pro Ordinibus suscipiendis possit fieri variatio de uno Episcopo ad alium, attendendae sunt sequentes Resolutiones Sacrae Congregationis Concilii. Cum enim in Fundana Ordinum 27. Febr. 1666. proposita fuisset haec dubia: I. An in suscipiendis minoribus Ordinibus sit permissa variatio: ita ut qui ab Episcopo originis, seu domicilii Tonsura, aut altero ex minoribus Ordinibus initiatus fuerit, possit ad alium Ordinem minorem ab Episcopo beneficii promoveri? II. An sit permissa variatio in ascensu ab Acolytatu ad Subdiaconatum? III. An sit permissum Subdiacono in promotione ad Diaconatum, vel Diacono in promotione ad Sacerdotium variare? Sacra Congr. Concil. respondit: Variacionem in unoquoque ex praenarratis casibus (dummodo non in fraudem fiat) licitam esse, ut in lib. 25. decret. pag. 26. Sicque conciliari possunt dissidentes Doctorum opiniones, ut scilicet variatio bona fide facta liceat, secus vero in fraudem, ut observat Eminentissimus Petrus tom. 1. ad Constit. univ. Urbani II. sect. 1. numer. 64. Et ad hoc facit alia ejusdem Sacrae Congregationis Resolutio, quae in Mutinen. 26. Januar. 1658. ad dubium: An laico, cui a proprio Episcopo fuit denegata prima Tonsura, possit ipsa prima Tonsura conferri, vel concedi literae dimissoriales ab Ordinario alterius dioecesis, coram quo ipse Laicus praesentatus fuit ad Beneficium Ecclesiasticum? Respondit: Non posse: ut in lib. 21. decret. pag. 166. Et in Aversana, seu Cassertana Ordinationis. Cum quidam Laicus prima Tonsura initiatus fuisset ab Episcopo originis, & domicilii, & ab eo repulsus passus, deinde fuisset clericali militiae adscriptus ab alio Episcopo, in cujus dioecesi fuerat praesentatus ad tenne Beneficium, discusso dubio: An Ordinatus, & Ordinatus incidit in penas statutus in cap. 8. sess. 23. Reformat. ut in lib. 43. decret. pag. 128. & 491. Sic referantur tom. 5. Theauri Resolut. Sacrae Congregationis Concilii in Pisanis, seu Clusina, ad dubium Ordinationis, in qua cum quidam Petrus Christophorus fraudulenter extortis literis testimonialibus, Episcopus pro suscipiendis Ordinibus variasset, proposito dubio: An Petrus Christophorus fuerit licite ad Sacros Ordines promotus, cum literis dimissoriis Episcopi Clusini, & sine literis dimissoriis Episcopi Pisani? Ead. Sac. Congr. 27. Januar. 1732. Respondit: Affirmative, sed Petrum Christophorum esse suspendendum ab exercitio Ordinum ad tempus arbitrio Sacrae Congregationis. Et id etiam comprobant resoluta dubia in supradicta Pientina, seu Alesina. Ordinationis de Clerico Laurentio Medicheschio prius ad Ordines minores promotus ab Episcopo Pientino, & deinde ad omnes majores, seu Sacros ab Episcopo licentis evecto.

Ordinatio ad titulum Religiosae paupertatis an ratificari censenda sit Professionem initio nullam, adhuc

disputatur, donec a Sanctissimo ut in praemis, cum aliis similibus quaestionibus explanetur & decidatur. Benedictus XIV. tom. 2. constitut. 47. incip. Si datam: (verb. Superiores.)

\* Ordines minores collati ab Abbate nullum ad id obtinente privilegium, neque licite conferuntur, neque valent. Si vero conferantur ab Abbatibus habentibus jus conferendi illos certo personarum generi, & quos initiaverint ad alterum genus pertineant, illicite conferuntur, sed tamen valide, ita ex variis decretis Sacrae Congregationis. De synodo dioec. lib. 2. cap. 10. §. 13.

Cum Regularibus faciliorem se praeberet potest Episcopus in ordine ad examen, ut ex Salmatic. theol. moral. tract. 8. cap. 5. dub. 2. puncta 2. num. 47. Facilius etiam dispensare cum illis potest ab interessitis, conformando se iudicio Superioris Regularis testantis de sufficientia causa. Instit. Eccles. 23. §. 10.

Episcopus alienos subditos ordinaturus per dimissionem ad se directam, non tenetur quidem ordinandum novo examini subijcere, cum id a proprio Episcopo sit praestandum, ut ex communi Doctorum sententia; at si velit novae discussioni illum subijcere, potest, ut saepius a Sacra Congregatione Concilii definitum est. At Episcopus suffraganeus ad supplendas dioecesis vices assumptus, nec tenetur, nec potest, ut ab eadem Congregatione decimum est in causa Elborn. dubior. die 22. Augusti 1721. cui tamen fas est ad ordinationem illius abstinere, si aliqua iusta causa suppetat ad eum removendum. De synodo dioec. lib. 12. cap. 8. §. 7. nov. edit.

Opinio Auctoris num. 2. quod Abbas possit conferre subditis suis Ordines minores, tamen non sit benedictus, haud potest indistincte recipi. Ea tribus tantum casibus admitti potest. I. Si Abbas hoc a Sede privilegio donatus sit, ut nondum benedictus Ordines minores suis subditis conferre valeat. II. Si munus sit diuturna consuetudine. III. Demum si Episcopus fuerit in mora illum benedicendi. Extra autem tres hosce casus amplecti nequit. Confer Sanchez consil. mor. lib. 7. cap. 1. dub. 19. num. 6. & seq. & qui alios allegat Theaur. de Pan. verb. Ordo cap. 23. versio. Verum est: mora autem Episcopi dicitur adesse, si ter Abbas perierit benedictionem, eamque ipse Episcopus haud fuerit impertitus, attenta constit. S. Mem. Benedicti XIII. quae incip. Commissi:

Quinimo iuxta eandem constitutionem non aliter Abbas non benedictus ex privilegio potest conferre subditis suis minores Ordines, quam si privilegium recte, & nominati ipsi sit concessum. Ceterum si agatur de Abbate, qui privilegium illud allegare queat per communicationem, nequit is, specata dicta constitutione, conferre amplius minores Ordines suis subditis non benedictis.

De facultate Cardinalium Presbyterorum circa collationem primae Tonsurae, & minorum Ordinum in suis titulis, familiaribus & subditis, de qua disserit Auctor num. 9. consulenda est constitutio S. M. Innocentii XII. cui initium est: Romanus Pontifex:

Recte notavit Auctor num. 77. quod Vicarius Urbis conferre debet Ordines subditis sex Episcopatum suburbicariorum, in quibus non sunt Episcopi suffraganei, si proprius Cardinalis Episcopus non accedat ad suam dioecesim, ibique habeat ordinationem. Nuper vero Auctor quidam affirmare non dubitavit, quod Cardinalis Episcopus in Urbe residens, possit in ea ordinare subditos suos absque licentia Vicarii Urbis, ex inopissima illa ratione, quod scilicet Capella Palatii ejusdem Cardinalis in Urbe existens, censetur per fictionem Juris adhaerere ipsius Episcopatu. At novam hanc opinionem uti contrariam Concilio Tridentino, & constitutioni Alexandri VII. incipient. Apostolica: cum inconcussa praxi improbat S. M. Benedicti XIV. ut ex eius Epistola typis data, quae incipit: Nell' ultima udienza: asservaturque in Secretaria Cardinalis Vicarii, & quidem de mandato ejusdem Summi Pontificis Benedicti XIV.

De Bulla Speculatorum, quam refert Auctor sub numer. 11. vide Lamperez, & Moreno, licet caute legendos,

dos, ob nonnullos errores, in quos inciderunt, eosque notatos a Monacello, Riganti, aliisque.

\* Responso Auctoris ommissa art. 2. ante n. 147. hic subiungitur. Circa privilegia recipiendi Ordines extra tempora plura hic adduntur, quae jam fuerant a me allata & tradita in Supplementis ad verb. Ordo, ubi inter alia datur Summarium d. constit. Bened. XIV. incip. Impositi:

An autem, quod subiungitur num. 142. nempe; male Auctorem num. 105. & plur. seq. generaliter asserere, non esse detrahenda onera missarum a beneficio, ad cuius titulum quis ordinatur; poterit urbane dici, iudicet prudens lector. Non enim male asseritur, quod Ego Auctor tradidi d. cit. num. 105. ad 110. tot suffultus solidis fundamentis, una cum celeberrimis Doctoribus & signanter Card. de Luca, Lamperez, Ludovico Nogueir, Morin, Monacello, & Ursaya clarissimo Romano Advocato, maxime, si ut fert conclusio, ordinandus, donec ascendat ad Sacerdotium pro rata missarum aliunde habeat, unde vivere possit. Et recordi memor. Benedictus XIV. de synodo dioec. lib. 12. cap. 9. relinquit arbitrio, & conscientiae Episcopi id decernere, afferens ad id inter alia decretum Sacrae Congregationis Concilii 17. Julii 1723. jam allatum ad literam a me loc. cit. num. 105. Videatur etiam doctissimus Ubaldo Giraldi unus ex dignissimis Revisoribus, Institut. Canon. part. 1. §. 18. ubi sic expresse tradit: post publicationem constit. Speculatorum usque ad die 14. Aprilis 1696. vivente adhuc ipso Innocentio XII. Legislatore, pluries exorta est controversia: an ab eadem constituitur, aliquid innovatum fuerit circa detractionem onerum missarum beneficio, ad cuius titulum quis ordinatur, annexorum, ad effectum constituendi summam taxae in Synod. praefinitae; sive Beneficiatus teneatur eas celebrare per se ipsum, sive per alium. Librariusque in Congreg. Concilii. rationum momentis hinc inde militantibus, respondit, id utroque casu relinquendum esse arbitrio Ordinariarum; ut videre est in Thesauro resolutionum ejusdem Congr. sub die 8. Augusti 1722. & 17. Julii 1723. cui responso adhaerere etiam Benedictus XIV. lib. 12. de synod. dioec. cap. 9. num. 6. & 7. Sic ille ad literam.

ARTICULUS II.

Quoad ea, quae concernunt culpam, & poenam male Ordinantium, & Ordinatorum.

SUMMARIUM.

- 1 Ordines absque speciali dispensatione, seu privilegio illicite, sed valide conferuntur, & suscipiuntur, aut extra tempora, vel ante legitimam aetatem, aut sine literis dimissoriis.
2 Quod illicite conferantur, & suscipiantur, ostenditur.
3 Quod valide adhuc conferantur, & suscipiantur, demonstratur.
4 Si Episcopus ante Ordinationem protestaretur se non velle, & absolute non habere intentionem ordinandi, qui non habens legitimam aetatem, dimissorias, vel alia requisita necessaria, invalida essent illorum ordinatio.
5 Addeitur, & solvitur instantia.
6 Si vero dubium esset de vera, & absoluta intentione habita in tali protestatione, vel de mutatione intentionis prius expressae, tunc Ordinatio nullam sub conditione esset reiteranda.
7 Episcopus Ordinans scienter aliquem ante legitimam aetatem, suspenditur a collatione omnium Ordinum.
8 Non est tamen ipso iure suspensus, sed solum per sententiam suspendendus.
9 Episcopus sic suspensus a collatione Ordinum, non est suspensus ab alio actu Ordinum.
10 Ordinari scienter Ordinibus majoribus, ante legitimam aetatem sunt ipso iure suspensi.

FERRAR. BIBLIOT. TOM. VI.

11 Et si durante tali suspensione, in eisdem Ordinibus ministraverint, eo ipso irregularitatem incurrun, & ultra alias penas possunt etiam privari beneficiis ecclesiasticis.

12 Talis suspensio est perpetua, & tamdiu durat, quamdiu sic ordinari abolitionem non obtulerint.

13 Sic suspensi ob dolose acceptos Sacros Ordines, & facti irregulares ob ministrationem in ipsis factam, durante suspensione, solent recurrere ad Sacram Penitentiarum cum delictum est occultum, quamvis tamen possint absolvi, & respective dispensari a proprio Episcopo.

14 Si autem delictum evadat publicum, causa devolvitur ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium.

15 Episcopus scienter ordinans aliquem extra tempora a iure statuta sine dispensatione, aut privilegio, non est suspensus ipso iure, sed suspendendus est per sententiam, & privandus potestate conferendi Ordines, quos illicite contulit.

16 Episcopus autem sic suspensus a collatione Ordinum, censetur solum suspensus a collatione illius Ordinis, quem male contulit, & aliorum majorum, sed non a collatione inferiorum illius.

17 Ordinari scienter in Sacris extra tempora sine legitima dispensatione, seu privilegio, sunt de facto ipso iure suspensi.

18 Sic suspensi, & consequenter ob ministrationem facti irregulares, si talis suspensio, & irregularitas sit occulta, possunt absolvi, & respective dispensari ab Episcopo.

19 Si tamen sit publica, non possunt absolvi, & respectivo dispensari nisi per Summum Pontificem.

20 Episcopus ordinans scienter alienum subditum sine dimissoriis, seu consensu sui proprii Superioris, est ipso facto suspensus per annum a collatione Ordinum.

21 Episcopus autem sic suspensus censetur solum suspensus a collatione illius Ordinis, quem male contulit, & aliorum majorum, sed non a collatione inferiorum illius.

22 Ordinari scienter ab alieno Episcopo sine dimissoriis, seu consensu sui proprii Ordinarii, sunt suspensi ipso facto ab executione susceptorum Ordinum, quamvis proprio Ordinario videbitur expedire.

23 Sic ordinantes, & ordinati sine dimissoriis proprii dioecesis, possunt insuper puniri aliis penis, quae assignantur.

24 Suspensio sancita contra ordinatos sine dimissoriis, non est reservata Papae, sed proprio Episcopo.

25 Suspensio tamen sancita contra ordinatos cum factis dimissoriis, est reservata Summo Pontifici.

26 Item Summo Pontifici est reservata suspensio lata contra eos qui postquam permanserunt per quatuor menses in Urbe, faciunt se promoveri extra Urbem cum literis dimissoriis proprii Ordinarii.

27 Item reservata est Summo Pontifici suspensio lata contra ordinatos ex sex Episcopatibus Cardinalibus prope Urbem cum literis dimissoriis Cardinalis Vicarii.

28 Ab irregularitate inchoata, propter administrationem in Ordinibus sine male susceptis, si sit publica, dispensari solent Summi Pontifices, si autem sit occulta, dispensare potest Episcopus.

29 Episcopus scienter ordinans aliquem ad Sacros Ordines, titulo satisfactionis, ultra grave peccatum commissum, tenetur eidem sic ordinato providere de necessariis alimentis, donec beneficium ecclesiasticum consequatur.

30 Et ipse Episcopus Ordinatore jam mortuo, tenetur sic Ordinatio providere de necessariis alimentis capitulum, sede vacante, & deinde novus Episcopus.

31 Immo si Clericus sine titulo fuerit scienter ordinatus a pluribus Episcopis, domicilii videlicet, & originis, tunc quilibet ipsorum tenetur in so-

Rkkk